

Tolle Lege

S NADĚJÍ A RADOSTÍ

Farnost sv. Tomáše. Praha 1

Září 2010, r. XIV. č. 153

Znovu na cestě...

Nový školní rok: dar od Boha pro Tebe!

Děti už jsou ve škole. Před pár týdny jsem mluvil s přítelem o tom, jak čas opravdu utíká. Hovořili jsme o tom a shodli jsme se na tom, že žijeme moc rychle. Vzpomněl jsem si, jak mně můj tatínek říkal, jak za jeho mládí týden byla opravdu dlouhá doba, čas utíkal pomalu. Proč je to tak? Myslím si, že důvodem k tomu je to, že více žijeme v budoucnosti než v přítomnosti. Kolikrát se více zabýváme věcmi, které je potřeba řešit, než prožíváním každého okamžiku, který, *de facto*, je tím nejkrásnějším darem, který dostáváme od Boha. A to je moje pozvání na začátku tohoto nového roku ve farnosti: Zkusme během tohoto roku prožívat každý okamžik s radostí a nadšením.

Jinak tento rok bude ve znamení naší školy, která už funguje. Chtěli bychom, aby všichni, kteří patří do farnosti, cítili, že projekt augustiniánské školy je projekt náš všech, abychom to cítili jako něco vlastního. Mnoho lidí už tam pracovalo – přišli na pomoc s úklidem, se zařízením dětského hřiště atd.: Pán Bůh za to zaplatí. Ale práce bude dál. Jen se přihlaste. Stojí to za to spolupracovat na projektu vzdělávání. Na tom, jak to budeme dělat, záleží i budoucnost naší země!

Chceme tento rok začínat pomalu i s obnovou farnosti. Je mnoho věcí, které je třeba pomalu změnit, abychom v našem duchovním životě mohli všichni růst. Bude i změna personálu ve vedení farnosti. Modleme se i za to. A nezapomeňte se sami sebe zeptat: „Co očekávám od tohoto roku? Jak mohu sloužit svému farnímu společenství během tohoto roku?“ I naše Tolle Lege má nový formát a očekává i Váš příspěvek! Tak s radostí a nadějí do služby!

P. Juan, OSA

K tomu, aby Kristus i dnes konal své dílo, nemá jiné ruce než naše.
K tomu, aby Kristus i dnes kráčet vstříc lidem, nemá jiné nohy než naše.
K tomu, aby Kristus i dnes vedl lidi k sobě, nemá jiné síly než naše.
Kristus nemá jiná evangelia, která by lidé ještě četli, ale to, co konáme,
naše slova a skutky, jsou evangeliem, které dnes píše Duch svatý.

Neznámý flámský autor z 15. století

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

Katolická církev ve Velké Británii

V souvislosti se čtyřdenní apoštolskou cestou Svatého otce Benedikta XVI. do Spojeného království při příležitosti blahořečení kardinála Johna Henryho Newmana, která se uskuteční ve dnech 16. - 19. 9. 2010, zveřejnil Vatikán statistické údaje o tamní katolické církvi.

K 31. prosinci 2009 žilo ve Velké Británii téměř 60 milionů obyvatel (přesně 59.381), z nichž se více než 5 milionů (přesně 5.264) hlásilo ke katolické církvi, tj. 8.87%. Působilo zde 3 819 diecézních a 1 406 řeholních kněží (celkem 5 225 kněží), 342 řeholníků, 6 155 řeholnic a 802 trvalých jáhnů. Působí zde 59 biskupů (údaj k 15. červenci 2010). Na kněžství se připravuje 245 bohoslovců.

Ve Velké Británii církev provozuje 2 378 mateřských a základních škol, které navštěvuje 423 021 žáků, 428 středních škol s 370 940 studenty a 22 vysokých škol a univerzit s 12 373 posluchači. Mezi další zařízení církve patří 8 nemocnic, 171 domovů pro seniory a postižené lidi, 79 dětských domovů, 94 rodinných poraden a center pro ochranu života a 147 zvláštních výchovných středisek.

Papež Benedikt XVI. odcestuje do Velké Británie ve čtvrtek 16. září. Nejprve navštíví Skotsko, v pátek 17. září odjede do Londýna, kde bude v sobotu 18. září sloužit mši svatou ve Westminsterské katedrále. V pondělí 19. září se přemístí do Birminghamu, kde bude slavit blahořečení kardinála Johna Henryho Newmana.

*Zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce
www.cirkev.cz*

Potkala jsem...

Kdekdo radí rodičům, jak ulehčit dětem to hrozné datum na začátku září.

Rady v médiích všeho druhu směřují vesměs k tomu, aby se děti moc nevydělaly, šly radostně s novými taškami, notebooky a suprovými mobily vstříc nezbytné desetiměsíční nudě. (Současné dávají prostor zuboženým rodičům jednoho školního dítěte, aby zaplakali, jak je nový školní rok přivádí na mizinu a v pozadí televizní scénky sedí zhusta dobře vykrmený pes).

Nejpikantnější radu jsem zaregistrovala ovšem v jistém solidně se tvářícím rozhlasovém vysílání. Zkušený psycholog tady zdůrazňoval, jak je účinné pro psychiku dítěte ranní práci poplívání.

Otrlý čtvrták, který radu odborníka také zaslechl, ji komentoval: „Lepší plivanec, než drátem do voka“.

A jaké bylo zářijové chystání (nebo jak vypadá nějaké jiné vážné vykročení) v křesťanských rodinách?

E. B.

Narozeniny v záříPřejeme vše nejlepší!!!

<p>Anna Tomasyová 1.9., Marie Lidová 1.9., Miroslava Budišová 2.9., Jiří Hliza 5.9., Tereza Černá 10.9., Jiřina Poláková 12.9., Helena Eliášová 17.9., René Paděra 20.9., Johanka Střítežská 24.9., Filip Verner 25.9., Radka Dybová 25.9., Tomáš Brčák 27.9.</p>
--

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

S kamarády na setkání v Londýně.

„I call you friends“ (Jan 15,15)

Je neděle 9:30, datum 8. srpna. Celá naše skupinka mládeže z farnosti sv. Tomáše se schází na nedělní bohoslužbu před odjezdem na mezinárodní setkání augustiniánské mládeže ve Velké Británii. Na konci bohoslužby jsme se všichni shromáždili v presbytáři kostela a bylo nám uděleno požehnání pro poutníky. Takto začala naše pout'. Čekala nás dlouhá cesta dvěma automobily v počtu 14 účastníků a mohli jsme se těšit na dalších 250 poutníků z celého světa.

V neděli po obědě jsme si mohli ještě odpočinout před dlouhou cestou a okolo 17 hodiny jsme vyrazili směr Calais ve Francii. Cesta ubíhala až na malá zdržení v zácpách v sousedním Německu asi 10 hodin, když jsme dosáhli francouzského pobřeží. Tam jsme se měli nalodit na trajekt do Anglie. Moře bylo klidné a cesta příjemně ubíhala. Okolo půl šesté nás vítaly vycházejícím sluncem ozářené, bílé Doverké útesy. Jako řidič musím říci, že jediné, čeho jsem se z cesty obával, právě nastalo. Změna stran jízdy v pruzích z pravé strany na levou byla pro řidiče spíše nepříjemným zážitkem a zvyknout si trvalo pár mil. Z Doveru nás pak už čekala jen dvouhodinová cesta okolo Londýna až do místa připraveného pořadatelů.

Setkání trvalo šest dní a bylo vyplněno programem do posledních detailů. Musím podotknout, že až na nějaké časové nesrovnalosti probíhal program podle plánu.

Každé setkání probíhá pod určitým heslem a je zahaleno do jednoho z tajemství písma. Letošní tajemství navazovalo na větu „I call you friends“ z Bible část Jan 15,15.

Program byl pestrý. Začínal ranní bohoslužbou. Po ní jsme se odebrali na snídani. Dopolední a následně i odpolední program jsme trávili v takzvaných Language groups, což byly jazykové skupiny, do nichž jsme se první den rozdělili. Protože bylo na setkání okolo 250 účastníků, bylo krásné poznávat nové lidi, potkávat je na chodbách i vytvářet přátelství mezi mladými třeba i z jiných kontinentů. I proto jsme snad byli rozdělelni mezi 14 rozdílných jazykových skupin, do každé skupiny jeden z nás. Skupiny probíraly různá témata s prostorem pro zamyšlení a debaty.

První den byl spíše seznamovací. Porozhlédnout se kde co bude, kudy a jakou cestou se dostanu tam či onam. Nejrychleji na všechno přišel snad nejzvědavější člen skupiny, a tím byl Honza Pech, který po několika hodinách mohl dělat místního průvodce i s výkladem.

Bůh je můj přítel, tak zněla nejčastější věta během setkání a provázela nás po celou dobu pobytu. Zamyslet se nad touto skutečností je tak neuvěřitelné. Nikdy bych nevěřil, že se nad tímto tématem dá zamýšlet a rozjímát tak do hloubky. Součástí skupin byla i meditace a rozhovor s Bohem. Musím říci, že jsem šťastný za každou minutku zklidnění v Boží přítomnosti, která se mi naskytne. Většina z nás se jen málokdy ve shonu dnešní doby zastaví a rozjímá nad sebou nebo životem, který vede společně s Bohem. Zastavit se, poděkovat i poprosit, na to je stále méně času. I takovéto příležitosti augustiniánská a ostatní setkání přináší.

Kromě jazykových skupin se jednotlivé národní výpravy setkávaly při společném programu. Ať to už byla ranní modlitba, či večerní program Via Luci, workshopy i zábavné společenské akce v podobě irských tanců, diskoték nebo jen povídání ve stanovém baru s nově poznanými přáteli.

Další ze dnů, které člověka oslovily a vryly se do jeho paměti, byl Den ticha. Byl to den rozjímání nad určitými milníky a etapami našeho života. Součástí tohoto dne byla i možnost přijmout svátost smíření.

O setkání by se dalo psát dopodrobna řádek za řádkem. Člověk však slovy nemůže vyjádřit to, co se skutečně dělo a procházelo našimi myšlenkami. Spousty lidí se mě ptalo, proč jsem opět navštívil mezinárodní setkání mládeže. Odpověď byla jasná. Nic jiného mě nepodpoří ve víře, než vidět stovky mladých klečících s upřímným pohledem na kříž nebo rukama v dlaních. Je to tak posilující zážitek, že si říkáte, že věřit má stále cenu i v našem státě mezi mnoha nevěřícími. Kdo nezažil takovou atmosféru, nepochopí, o čem setkání jsou. Důvodů je však mnoho, proč jsem se

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

rozhodl opět trávit čas s augustiniánskou mládeží za hranicemi našeho státu. Na minulém setkání jsem poznal mnoho přátel, se kterými jsem v kontaktu už přes čtyři roky a neustále oprašuji prach na přátelském vztahu třeba jen pomocí e-mailové korespondence. Uvidět staré kamarády po několika letech je také skvělý zážitek.

Myslím si, že každé takové setkání určitě člověka pozitivně ovlivní. Naše skupina se velmi stmelila dohromady a poznali jsme se zase o trochu víc. Každý má ve farnosti své místo, a proto jsme si slíbili, že farnost budeme společnými silami dále rozvíjet a přibližovat různými akcemi a projevy novým lidem.

Na závěr bych chtěl poděkovat také celé farnosti za podporu, modlitby i finanční pomoc, bez které bychom se tohoto setkání třeba ani nemohli účastnit. Rádi bychom Vám poděkovali alespoň formou prezentace fotografií a videa ve kryptě kláštera u šálku dobré kávy či vína 16. září. Dále bychom chtěli poděkovat cateringu, který se po celou dobu setkání plně staral o naše žaludky a nebyla minutka, kdy bychom pocítili hlad. A konečně bych chtěl poděkovat osobně všem zúčastněným členům české skupiny za skvělou náladu a přátelství během i po setkání. Ještě jednou děkuji (eme) a těšíme se na Vás.

Josef Slánský a Vaše mládež svatého Tomáše.

Letný tábor v Zaječove 2010

Pravidelne sa v kláštore v Zaječove koná tábor pre deti a mládež. Počas tohto tábora sme si užili veľa zábavy. Cestovali sme časom, makali v dielňach: tvrdé práce s Jirkou, reštaurovanie s Juanom, kreslenie kamienkov s Kristínkou, maľovanie na tričká s Pepem, chemické pokusy s Jozefkom, tanec s Aničkou a Lukášom, cestovinnové obrázky s Maruškou a petanque s Milošom. Na ihrisku sme hrali football a bramball, v noci sme mali nočné hry. Súťažili v skupinkách : wifíci, megabite (megabajti), hackeri a los chladičos spolu s našimi vedúcimi. Na tábor prišli aj Slováci (ako napríklad my) a spolu nás tam bolo 30 a vedúcich bolo 10. Za ten čas čo sme tam boli sme získali mnoho skúsenosti a veľa priateľov. Tábor sme ukončili programom pre rodičov.

Tímea a Viki

Poznáваме sv. Augustina

Zpátky doma

Na sklonku roku 388 se nový křesťan Augustin spolu se svým synem a několika přáteli vrátil z Apeninského poloostrova domů do severní Afriky, kterou pak už nikdy neopustil. Lidé, kteří si v rodném městě Tagaste ještě pamatovali povýšeného egocentrika a sebevědomého manichejce, kterého vlastní matka vyhnala z domu, nevěřili svým očím, když se po dvanácti letech vrátil zpátky šťastím zářící člověk, který našel svůj poklad, o který se nyní chce s každým na potkání nadšeně dělit a zároveň vášnivě diskutovat s pochybovači. Dům jeho rodičů byl nyní takřka prázdný a po nezbytných organizačních záležitostech se tam po mnoha letech nastěhoval zpět, tentokrát však i se svým synem a africkými přáteli, kteří byli v Miláně svědky jeho tak dramatického přerodu. Pravděpodobně celý statek odkázal církvi za podmínky, že za to zabezpečí základní životní potřeby této malé bratrské komunity.

Po nezbytných přípravách se pravděpodobně v únoru roku 389 zrodila historicky první augustiniánská komunita v prvním klášteře pod Augustinovým vedením a splnil se tak jeho dávný sen ještě ze studií v Kartágu, kdy ovšem šlo hlavně o určitou vizi uzavřené filozofické

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

skupiny podle řeckého vzoru. Konkrétní poznatky o bratrském životě v komunitě získal za svého pobytu v Miláně a především v Římě při nucené přestávce na cestě domů, způsobené úmrtím jeho matky Moniky. Základ první komunity tvořili přátelé, kteří u něho bydleli už v Miláně, vedle jeho syna Adeodata to byli například Alypius, Evodius, Severus a další, ale už brzy i několik nově příchozích z Tagaste a okolí. Zpočátku nebyla pro komunitu stanovena klauzura, pro klidný chod společenství však Augustin určil jistá pravidla, která pak tvořila jakýsi prazáklad jeho inspirující Řehole pro komunitu (mnozí badatelé ale popírají přímé Augustinovo autorství celé Řehole a převážně odkazují na jeho pokračovatele). Život bratří se vedle společných účastí na bohoslužbách skládal především z postů, pravidelných modliteb, rozjímání a z denního studia Písma, zároveň se bratři podíleli i na potřebných fyzických pracích. Šťastně působící bývalý profesor nyní v klidu a tichu svého „domácího kláštera“ dokončuje některá didaktická pojednání, která začal psát už v Miláně, konkrétně o gramatice, o hudbě, knihu fiktivních dialogů se svým synem *De magistro* a spis *De Genesi* proti svým bývalým manichejským souvěrcům, ale především si po tamním pětiletém pobytu, který tak zásadně obrátil jeho život, potřeboval ještě mnohé věci sám v sobě vyjasnit a uspořádat. Neobyčejné odhodlání a velmi silný entuziasmus mladého konvertity poznáme například podle skutečnosti, že již dva roky po křtu neváhal hned v roce 389 začít psát v platónském duchu jako obhajobu své víry apologii proti bludařům, kterou nazval O pravém náboženství - *De Vera Religione*. Ke zmíněnému protimanichejskému spisu *De Genesi contra Manichaeos* a k dialogu *De magistro* uveďme dvě zajímavosti: Ve svém premiérovém spisu proti manichejcům, kterým zahájil své první velké tažení proti schizmatikům a heretikům, začal Augustin kvůli lepší srozumitelnosti používat s velkým úspěchem tzv. lidovou, polorománskou latinu, protože chtěl oslovit především široké, často jen nejzákladněji vzdělané masy, které se dávaly snadno strhnout manichejskými aktivisty na jejich stranu. Tento způsob oslovování, který navíc pro větší poutavost rád prokládal ryze lidovými berberskými výrazy, se mu natolik osvědčil, že mu nakonec někdy začalo dělat problémy vyjadřování v čisté úřední latině, kterou si tak perfektně osvojil během svých rétorických studií a učitelské profese. Jeho život byl plný paradoxů a jedním z nich je ten, že ještě jako pyšný, nadmíru sebevědomý mladík a zaujatý obdivovatel Cicera zavrhl na dlouhá léta četbu Bible jen proto, že podle něho byla psaná příliš prostým, lidovým jazykem... Druhá zajímavost se týká jeho fiktivního dialogu s vlastním synem Adeodatem, nazvaný prostě *De magistro*, který mu přinesl hned zpočátku obdiv a uznání, a dokonce někdy byl tento spis udáván jako průkopnický způsob vyjadřování. Děj však rozhodně není původní, najdeme ho například už u Augustinova oblíbeného Platóna ze čtvrtého století př.n.l. v dialogu nazvaném *Ménón*.

Augustinovo více než dvouleté setrvání v rodném domě bylo skutečně nejšťastnější a nejklidnější částí jeho života, nelze však přehlížet obrácenou stranu tohoto štěstí, a to mnoho překážek a problémů, které musel řešit jak přímo v komunitě, tak i mimo ni, ale nejvíce u sebe samého. Milánským křtem sice pro něho jedna velká a těžká životní etapa skončila, ovšem proti té, která ho teprve čekala, byla jen zcela nenáročnou přípravou na skutečný život. Přes všechnu radost z nalezené pravdy a štěstí z uskutečnění dávného snu o bratrské komunitě prochází v této době nejbolestivějšími životními zkouškami. V průběhu dvou a půl roku přichází o tři nejdražší bytosti, které na světě měl; nejprve umírá milovaná matka Monika, poté už v komunitě jeho jediný syn Adeodatus a také jeho nejlepší přítel a důvěrník Nebridius. Přestože stín těchto tří velkých ztrát znatelně ovlivnil jeho myšlení a z jeho duše už nikdy zcela nevyvymizel, s nadšením se pustil do velkého díla.

Marcel Černý

Augustiniánská škola „sv. Augustin“

„Škola s kořeny!“

K požehnání naší mateřské školy

Prvního září roku 2010 v 8:30 ráno pan biskup Malý požehnal budovy nové školky. Bylo přítomno asi 80 lidí, mezi nimi všechny děti školky, jejich rodiče, mnoho farníků našeho kostela sv. Tomáše, zástupci sester Notre Dame (majitelky budovy školky), učitelský sbor školky a zástupce radnice Prahy 4. Po požehnání v budově školy jsme se všichni přesunuli na školní hřiště, kde byl zasazen strom školy: lípa. Je to symbolické, protože chceme, aby projekt školy sv. Augustina rostl jako strom. A hlavně aby každý, kdo do naší školy bude chodit, vyrůstal jako strom, ne jen do výšky, ale i do hloubky, abychom měli silné kořeny v životě. A to je pozvání naší školky, růst do hloubky. Je to i přání svatého Augustina, který „propůjčuje“ své jméno škole.

Pan biskup Malý poděkoval augustiniánům za jejich práci a přání pracovat na vzdělávání v českém prostředí, kde je zvláště potřeba vychovávat v etických a mravních hodnotách.

Setkání končilo krátkým posezením ve školce, kde děti ochutnávaly všechno možné občerstvení a začínaly zkoušet všechny „nové“ hračky a pomalu vyzvaly dospělé, aby už jim dali prostor tam, kde budou během tohoto školního roku „doma“.

Kroužky v naší školce jsou otevřené i pro děti, které nechodí na dopolední program!

Kroužky začínají v cca 14:30 a končí v cca 16:15.

Rozvrh kroužků je následující:

Pondělí – Hudebně-pohybová výchova

Úterý – Výtvarná výchova

Středa – Angličtina

Čtvrtek – Španělština

Pátek – Náboženství

** Pro naši školku přivítáme hračky a dětské knihy. Také bychom potřebovali pomoci s ušitím nějakého povlečení a závěsů. Dobrovolníci, kontaktujte, prosím, P. Juana.

Škola sv. Augustina, Hornokřská 3, 140 00 Praha 4 – Krč, www.skolasvatehoaugustina.cz

Letní soustředění Svatotomášského sboru

Letošní soustředění Svatotomášského sboru proběhlo již podruhé v historii našeho sboru v zahraničí, tj. na Slovensku, v krásné oblasti Západních Tater – v Roháčích. Tentokrát jsme se ubytovali v Oravici, jen několik desítek metrů ve stráni nad místními termálními lázněmi (úžasný zážitek, zvláště po celodenní túře), kde nám organizátorka Lenka dojednala pronájem celé chaty. Ti, co se dovnitř nevešli, se museli spokojit s o něco dražším a hlučnějším prostředím v jiné chatě nebo spartánskéjším ubytováním v místním campu. Na sborové zkoušky jsme se ovšem scházeli na „naší“ chatě, a to každý večer, ať už se přes den dělo cokoli. Sbornistr Pavel byl v tom zcela neoblomný a nezničitelný a zkouška nás neminula ani po celodenní náročné túře na Volovec (2063 m) a následné hřebenovce, vedoucí jako u správného hřebenu opravdu nahoru – dolů – nahoru – dolů ... Druhá skupina obtěžkaná krosnami s dětmi zvolila prozíravě kratší cestu kolem Roháčských ples, což ovšem taky není jen procházka, takže všichni tajně doufali v určité milosrdenství – ovšem marně. Snaha se ale vyplatila – na závěrečném vystoupení ve velice krásně moderně přestavěném kostele v Liesku si nás poslechlo určitě přes 100 lidí a pan farář se nám poté přiznal, že díky našemu zpěvu ztratil své předsudky vůči renesanční hudbě. Den na to jsme se – obtěžkáni výbornými místními sýry, jejichž koupí nám opět velmi výhodně zajistila Lenka – vydali po různých cestách k domovu a všichni jsme se nakonec šťastně dostali k cíli.

Eva

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

Víš, že...?

- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz a do konce roku budete od nás denně dostávat krátký text.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- ** V pátek **10. září** slavíme svátek sv. Mikuláše Tolentinského. Při mši sv. ve 12:15 se budou žehnat chlebičky sv. Mikuláše.
- ** V neděli 12. září br. Jozef, OSA, obnoví při mši sv. v 9:30 své **sliby** v augustiniánském řádu. Modleme se za něho!
- * Od **14. září** bude opět **mše svatá** v 19:00 hod, v pondělí – čtvrtek v kapli sv. Barbory
- * První setkání **pastorační rady** tohoto školního roku se uskuteční v úterý 14.9. od 19:30 hodin v refektáři našeho kláštera. **Ekonomická rada** se setká ve čtvrtek 15.9. od 19:30 hodin
- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají od 20. 9. Sledujte naše stránky www.augustiniani.cz a nástěnku v kostele!
- ** Beseda na téma Setkání augustiniánské mládeže v Londýně AYE2010 s nahlédnutím fotografií bude u nás ve čtvrtek **16. září 2010** od 19:30 hod.
- ** Fotografie z letních akcí farnosti si můžete prohlédnout na naší webové stránce: www.augustiniani.cz
- ** **Farní kalendář** s akcemi pro tento školní rok můžete nahlédnout na našich webových stránkách
- ** **Od září pokračuje** v naší farnosti **sbírka na sponzorování studia** dvou augustiniánských seminaristů v Nigérii. Jako nejlepší a nejbezpečnější způsob přijímání darů na tento účel se plně osvědčilo přímé předání Vašeho příspěvku vždy po skončení nedělní bohoslužby do pokladničky, kterou u východu kostela má na starost vždy jeden ministrant. Mimo tuto dobu je možné kdykoli příspěvek předat v sakristii, nebo osobně do rukou kněze. Další možností je zaslání daru složenkou, nebo zadáním trvalého příkazu na účet farnosti. Prosíme o zachování Vaší dosavadní štědrosti a velkorysosti v této sbírce a za každý dar upřímný dík od nás a požehnání od Boha!

Pastorační program na rok 2010/2011

Od 20. září 2009 do 19. června 2011

Katecheze dětí je rozdělena do skupin:

- *. Pondělí od 14:00-14:45 Náboženství pro děti školního roku
- *. Středa od 17:00-17:45 Skupina dospívajících. Příprava na biřmování
- *. Nedělí od 10:45-11:30 Pastorece pro děti

Sekulární augustiniánská fraternita.

Pondělí od 19:30 hod.

Augustiniánská skupina. Středa od 19:30 hod.

Příprava na křest. Pondělí od 18:00 hod.

Modlitba Taizé .Každý první čtvrtek v měsíci od 19:30 hod

Katechese pro dospělé. Středa od 19:30 hod.

Meditační skupina. Čtvrtek od 17:30 hodin

Výuka španělštiny: Pro děti: středa od 15:00

Pro dospělé: španělština I (Začátečníci):
středa od 18:30

Španělština II: úterý od 18 hodin

Španělština III: čtvrtek od 18 hodin

Španělština IV (konverzace): čtvrtek od 18 hodin

Výuka angličtiny:

Pro děti: v pondělí od 15:00

Pro dospělé: angličtina I: středa 17:30 hodin

Angličtina II: pondělí od 17 hodin

Angličtina III: Pondělí od 18 hodin

Angličtina IV: čtvrtek od 16:30 hodin

Smíšený sbor.Zkoušky jsou každou neděli od 19:00

Farní charita, každou sobotu od 09:00 do 10:00hod.

Farní knihovna. Otevřena každou neděli po mši. sv.

Farní kavárna v kryptě: Středa od 18:00 do 23: 00 hodin

Dobrou chuť...!

Koláč z cukety

Na záhonech nám rostou další cukety, už jich máme plné zuby, ve slané formě nám lezou i ušima, a tak to zkusíme jinak a uděláme si z nich koláč.

Na těsto budeme potřebovat: 1 hrnek cukru krupice, 3 vejce, 25-30 dkg nahrubo nastrouhané cukety, 2 hrnky hladké mouky, 1 necelý hrnek oleje, 1 a půl prdopeč, 1 polévková lžice plnotučné hořčice (neptejte se mne proč, nevím, ale bez ní to není ono), 2 lžice kakaa.

Utřeme žloutky s cukrem do pěny, přidáme hořčici, ještě chvílku třeme, pak přidáme postupně všechno ostatní a nakonec sníh ze tří bílků. Je to dávka na velký hluboký plech. Pečeme ve vymazaném a vysypaném plechu.

Po upečení můžeme mazat marmeládou, polít čokoládou nebo jen pocukrovat.

Dobrou chuť **Hanka**

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2010

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty

„Na Boha se můžeš s jistotou spolehnout, poněvadž se nemění; v člověku však nikdy nebudeš rozumně takovou bezpečnost hledat“. (Sv. Augustin)

